Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 270. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 28-го ЛИСТОПАДА 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 28, 1979 No. 270. VOL. LXXXVI.

ІГОР КАМЕНЕЦЬКИЙ ОЧОЛИВ АСОЦІЯЦІЮ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

Кент, Огайо (ПС-УААУП). — У суботу, 10-го листопада ц. р., тут у приміщеннях Кент Стейт університету в Кенті, Огайо, відбулися звичайні Загальні Збори Української Американської Асоціяції Університетських Професорів, на яких проголошено склад новообраної загальним бальотуванням усього членства Управи та Контрольної комісії на чергову дворічну каденцію. Головою УААУП обрано проф. д-ра Ігоря Каменецького, а секретарем-скарбником проф. д-ра Миколу Степаненка, обидвох із Центрального Мічигенського університету; заступниками голови обрано — проф. д-ра Любомира Винаря з Кент Стейт університету, проф. д-ра Теодора Цюцюру з Галифаксу в Канаді та Зиновія Мельника з Синсинаті, Огайо. До Управи обрано також професорів Володимира Бандеру, Асю Гумецьку, Наталію Пазуняк, Іванку Ратич, Петра Стерча, Дмитра Штогрина й Василя Янішевського (з Торонто). Контрольну комісію очолив дотеперішній голова проф. д-ра Михайло Пап, а членами увійшли о. проф. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ та Михайло Воскобійник. Головою Виборчої Комісії був обраний проф. д-р Мирон Мельник.

Звідомлення з дворічної діяльности складав уступаючий голова УААУП, проф д-р Михайло Пап, секретар-скарбник проф. д-р Петро Стерчо, як і проф. д-р Богдан Гнатюк за Контрольну комісію. У звітах наголошено, що Асоціяція має у своїх рядах 213 дійсних членів, професорів американських і канадських університетів, а також кілька почесних членів і членів чужинців. Асоціяція вкладала свої зусилля в працю українського Конгресового Комітету Америки, як і Світового Конгресу Вільних Українців, у керівних органах яких вона заступлена. На форумі Конференції Українських Професійних Академічних Товариств зберігає вона повну автономію, а члени Асоціяції

(Продовження на ст. 4)

ВАЛЬДГАЙМ СКЛИКУЄ НАДЗВИЧАЙНУ СЕСІЮ РАДИ БЕЗПЕКИ ОН

Об'єдані Нації, Н. Й. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй д-р Курт Вальдгайм минулої неділі вимагав негайного скликання Ради Безпеки Об'єднаних Націй в справі іранської кризи. Цитуючи „поважну загрозу для міжнародного миру", що може мати „катастрофічні наслідки для цілого світу", Вальдгайм вислав листа до Серджія Паляціос де Віззіо з Болівії, президента Ради Безпеки ОН, прохаючи скликання Ради Безпеки.

Уряд ЗСА піддержав цей крок генерального секретаря ОН і є всі вигляди, на те, що велика більшість членів Ради Безпеки осудить нарушення дипломатичних прав і традицій цивілізованого світу, що його допустилися іранські „студенти", за повною піддержкою Аятолли Хомейні, коли схопили амбасаду ЗСА в Теграні і держать американських дипломатів як закладників.

Останній раз, коли Раду Безпеки скликано на надзвичайну сесію, було в 1960 році в справі кризи в Бельгійському Конго, що тепер називається Заїр.

Членами Ради Безпеки ОН є тепер ЗСА, СССР, Британія, Франція і Китай, як постійні члени, як теж Банглядеш, Болівія, Чехо-Словаччина, Габон, Джамайка (Ямайка), Кувейт, Нігерія, Норвегія, Португалія і Замбія,які вибрані тільки на два роки. Згідно з правилами Ради Безпеки, кожна сторона в даному непорозумінні чи конфлікті має право брати участь в нарадах Ради Безпеки. Отже, Іран був запрошений взяти участь в нарадах Ради і його представник, правдоподібно прибуде до Ню Йорку в суботу, 1-го грудня.

Президент Джіммі Картер заявив, що ЗСА можуть застосувати збройні заходи, якщо американські закладники в Амбасаді в Теграні будуть фізично потурбовані. Як відомо, Хомейні безнастанно повторює, що 49 американців будуть поставлені перед ісламський суд як „шпигуни" і можуть бути засуджені на смерть, якщо ЗСА не передадуть в руки іранських властей колишнього шаха Мохаммеда Різу Паглеві.

У листі до президента Ради Безпеки ОН д-р Курт Вальдгайм писав: „Я хочу нав'язати до поважної ситуації, яка заіснувала у відносинах між ЗСА і Іраном. Уряд ЗСА глибоко затурбований захопленням його амбасади в Теграні та при-

(Закінчення на стор. 4)

БОНН НЕ ПРИВ'ЯЗУЄ ВЕЛИКОЇ УВАГИ ДО ПОГРОЗ ҐРОМИКА

Бонн, Західня Німеччина. — Офіційні речники західньонімецького уряду вирішили не драматизувати погроз міністра закордонних справ СССР Андрея Ґромика, який виступаючи 23 листопада ц.р. в Бонні заявляв, що розміщення американських ракет середнього засягу з атомовими „головками" в країнах Европи дуже послабить існуючі політичні відносини між Сходом і Заходом і на довгий час припинить переговори про контролю зброї.

Представники боннського уряду заявили, що виступ Ґромика на пресовій конференції з перестрогами — погрозами мав, мабуть, на меті застрашити уряд і населення Західньої Німеччини загрозою війни і тим самим змінити існуючу опінію про оборону Европи і розміщення новочасних американських ракет в членських державах Північно-Атлантійського Союзу (НАТО), після того, як ця справа буде схвалена на нарадах НАТО в Брюсселі в грудні ц.р.

Заяв Ґромика, кажуть політичні спостерігачі, викликала деяке замішання також серед парляментаристів і членів уряду канцлера Гельмута Шмідта, особливо серед тих кіл, які й раніше стосували дуже обережні кроки в політиці, щоб не пошкодити детантові. Крім того, через помилку перекладача, в Бонні зрозуміли, що Ґромико твердив, що не буде жадних переговорів про роззброєння, якщо держави НАТО погодяться на розміщення атомових ракет в Европі. Опісля виявилося, що Ґромика зле зрозуміли, бо вже у спільному комунікаті, який появився після приїзду Ґромика до Москви, говориться, що переговори про контролю зброї повинні продовжуватись для обопільної користи.

Речники НАТО, займаючи становище до виступів совєтського міністра, кажуть, що продукція і розміщення ракет середнього засягу, які можуть досягнути територію СССР, є відповіддю на розміщення таких же ракет совєтського зразку у країнах Східньої Европи, які створили тим самим перевагу совєтської зброї над зброєю країн НАТО.

Розмовляючи в неділю, 25-го листопада, з журналістами, канцлер західньонімецького уряду Гельмут Шмідт заявив, що він вірить у дальші переговори між Совєтським Союзом і західніми країнами, щодо роззброєння не зважаючи на драстичні заяви Ґромика в Еспанії і Західній Німеччині. Крім того Шмідт підкреслив, що він в 1980 р., поїде з офіційною візитою до СССР і розмовлятиме там із совєтськими лідарами про ці й інші справи.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПРОВОКАЦІЙНІ ОБВИНУВАЧЕННЯ КҐБ ПРОТИ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОГО РУХУ ОПОРУ

Олесь Сергієнко з дружиною Дзвінкою Вівчар

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Наспіли дальші вістки про Петра Розумного, якого заарештували 26 жовтня ц. р. у Дніпропетровську. Сталося це якраз після його повороту з відвидин у Євгена Сверстюка в Багдарині, Бурятської АССР, де Розумний був купив собі мисливський ніж. Це стало причиною для обвинувачення його в посіданні „холодної зброї". Розумний має біля 45 років, він учитель англійської мови, друг Сверстюка; в минулому був уже репресований.

Володимирові Маленковичеві, кандидатові медичних наук, членові Української Гельсінкської групи в Києві грозять репресіями, підставивши якусь жінку, яка твердить, що він її заразив сифілісом. Виглядає, що улюбленим „методом" КҐБівського терору є тепер штучне пришивання заарештованим статевих „злочинів". Як відомо, наприклад, Миколу Горбаля заарештували під претекстом намагання знасилувати якусь жінку, а на слідстві його справу перевели в політичну та закрили „державною таємницею".

Олесь Сергієнко перебуває тепер у шпиталі. Йому далі не дозволяють емігрувати, хоч погоджуються, щоби його мати, Оксана Мешко, і дружина Дзвінка Вівчар, без нього виїхали до Австралії.

Помер видатний науковець проф. д-р Юрій Фединський

Блумінгтон, Індіяна. (я. п.). — Минулої неділі, 25-го листопада ц. р., тут помер один з найвизначніших правників-науковців св. п. професор д-р Юрій Фединський.

Народжений 19-го вересня 1912 року в Мостах Великих, Жовківського повіту, св. п. д-р Юрій Фединський закінчив українську гімназію в Станиславові й Львівський університет, в якому студіював право. Одержавши звання маґістра, він на протязі п'яти років проходив спеціялізовані студії цивільного й адміністраційного права, а водночас відбував адвокатську практику. В 1939-41 роках був викладачем і доцентом цивільного права в університеті Івана Франка, а згодом продовжував студії в Віденському та Інсбруцькому університетах, де 1943 року здобув звання доктора права з найвищою оцінкою „сумма кум лявде", осягнувши становище викладача.

Св. п. проф. д-р Юрій Фединський

Після приїзду до ЗСА студіював бібліотекарство в Колюмбійськім та Індіянськім університетах, де 1965 року здобув докторат юриспруденції. Згодом, до смерти, працював, як професор і бібліотекар Правничого відділу названого університету.

Св. п. проф. д-р Ю. Фединський залишив кілька десяток праць із ділянки

(Закінчення на стор. 3)

Конґресмен Генсен відвідав закладників в амбасаді в Теграні

Тегран, Іран. — Конґресмен Джордж Генсен, республіканець з Айдаго, на власну руку поїхав до Теграну та одержав дозвіл відвідати американських закладників, яких іранські студенти придержують понад 20 днів, домагаючися видачі шаха Мохаммеда Різи Паглеві, який перебуває тепер на лікуванні в Ню Йорку. Загальне ствердження Генсена було, що американські закладники виглядають втомлені, але в доброму стані здоров'я.

Конґресмен Генсен відбув зустріч з Абольгассаном Бані-Садром, міністром закордонних справ Ірану. Американський законодавець натякнув, що існує можливість, що відбудеться конґресова інвестиґація відносно обвинувачень, висунених урядом Ірану проти шаха Мохаммеда Різи Паглеві. Речник Білого Дому заперечив цей натяк Генсена.

Державне радіо в Теграні проголосило, що міністер закордонних справ Бані-Садр відкликав свою заплянована поїздку до Об'єднаних Націй, але вніс скаргу до ОН проти ЗСА, твердячи, що єдиною розв'язкою американсько-іранського конфлікту є видача шаха, що на думку Бані-Садра, стримає Америку від війни в тій частині світу.

За словами конґресмена Генсена, іранська столиця вповні змобілізована до психологічної війни проти Америки. Тисячі студентів і робітників, яких привозять в тягарових автомобілях під американську амбасаду, безнастанно вигукують протиамериканські кличі, як наприклад, „Смерть Америці", „Смерть Картерові" і т. п.

Окупація американської амбасади являється об'єднуючим елементом для іранців, згідно з твердженням цього американського законодавця. Військові і політичні провідники публічно аналізують причини, чому ЗСА не виступлять збройно проти Ірану. Вони думають, що американці не відважаться бомбардувати нафтові поля, бо це був би удар по союзниках Америки

Конґресмена Генсена допущено до американської амбасади після ряду запитів з боку провідників іранських студентів. На запити, що він думає про шаха, Генсен відповів: „Річ зрозуміла, що Ви тут знаєте про нього далеко більше, ніж ми в Америці, але з того, що я чув тут, то знаю, що його обвинувачують за вбивства та жорстокості, про які я довідався щойно тут..." Він далі твердив, що прибув до Ірану, щоб обороняти інтереси платників податків та упевнити себе, що вони не платитимуть більше ніж потрібно за мілітарну допомогу та нафту.

Зустріч з американцями в амбасаді була дійсно зворушуюча, — твердив конґресмен Генсен. Всі американські урядники амбасади мали пов'язані за спиною руки, і він бачив тільки по три особи в одній кімнаті. Він не сказав, скільки американців він взагалі бачив, пояснюючи, що мусить передумати свої враження та поінформувати негайно Білий Дім.

Від[...]чини Папою Туреччини мають на[...]становити ближчі зв'язки з Пр[...]ославними Церквами

Стамбул, Туреччина. — Поїздка Папи Івана Павла II до Туреччини цього тижня буде продовженням діялогу між Католицькою Церквою та Православною, які формально розділилися в 1054 році. Папа офіційно стрінеться з духовим провідником Православ'я, Патріярхом Димітріосом I, що буде продовженням екуменічних старань, розпочатих в Єрусалимі в 1964 під час зустрічі Папи Павла УІ і тодішнього Патріярха Атенагораса.

Хоч офіційна ціль відвідин Папи є християнська єдність, то Папа Іван Павло приїжджає до цієї ісламської країни на запрошення президента Фагрі Корутурка та одержить всі почесті голови держави.

Папа розпочне свої триденні відвидини поїздкою до Анкари, столиці Туреччини, що буде першою того роду візитою голови Католицької Церкви. Папу вітатиме грецьке християнське населення Туреччини. Хоча в Туреччині немає офіційного переслідування християн, одначе, християни приватно твердять, що існують тертя між ними та тур-

(Закінчення на стор. 4)

КАРАВАНСЬКИЙ ОДЕРЖАВ ДОЗВІЛ НА ВИЇЗД З СССР

Москва. — Пресове аґенство Ройтерса повідомило, 22-го листопада ц. р., що український дисидент Святослав Караванський в найближчому часі залишить Совєтський Союз. Совєтська влада, — як інформує Ройтерс, — дозволила 59-літньому Караванському виїхати в Ізраїль. Він, одначе, найбільш правдоподібно поселиться в З'єднаних Стейтах Америки.

Дальше аґенство подає, що Святослав Караванський був арештований в 1944 році „за участь в одеській українській націоналістичній групі" й засуджений на 25 років ув'язнення. В 1960 році він був помилуваний, а в 1965 році знову його арештовано й засуджено на 10 років ув'язнення та заслання.

Святослав Караванський

З інших джерел інформують, що із Караванським має виїхати з СССР його дружина мікробіолог Ніна Строкатова, відома дисидентка.

СТУДЕНТКУ ЖУРНАЛІСТИКИ Л. ГУРСЬКУ ОБРАНО КРАЛЕЮ ПРЕСИ

Філядельфія, Па. (О. К.). — На Сьомому Балі Української Преси в ЗСА, що відбувся у суботу, 17-го листопада ц. р., тут, в готелі Бенджамін Френклін, обрано Кралею Української Преси студентку журналістики і біології Сиракюзького університету Лесю Гурську, репрезентантку пластового журналу „Юнак". Першою Княжною проголошено Марту Шраменко, студентку економіки Ратґерського університету, яка репрезентувала журнал „Наше Життя", орган СУА, а другою Княжною обрано Тересу Копаницю, студентку Інституту Моди в Ню Йорку, яка репрезентувала місячник „Наш Голос".

У цьогорічному Балі Преси, який відбувся, як і кожного року, заходами Фінансової Комісії Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та Спілки Українських Журналістів Америки взяли участь 18 репрезентанток українських часописів, журналів та видань, що появляються на терені ЗСА — і символічна репрезентантка підпільних видань в Україні — Рома Касіян. Жюрі Балю Преси, яке працювало у складі: мистець Роман Василишин,

Леся Гурська

проф. Роксоляна Гарасимович, ред. Ольга Кузьмович, проф. Наталя Пазуняк і інж. Богдан Чаплинський, перевело інтерв'ю із кожною кандидаткою та в першу чергу у своєму рішенні, звертало увагу на інтеліґенцію, знання української мови, українських справ і активність в українському житті. Як почули учасники балю в проголошенні рішення жюрі, праця його не була легкою з уваги на виїмково високий рівень знання та відповідей усіх без вимку кандидаток. Тому, крім обрання кралі та князівень Балю Української Преси 1979 р., проголошено також імена п'яти інших репрезентанток, які визна-

(Закінчення на стор. 4)

Трудо зрезиґнував з лідерства Лібеpальнії партії Канади

Оттава, Канада. — Шість місяців після програних виборів його партією, П'єр Елліот Трудо, колишній прем'єр канадського уряду, зрезиґнував з лідерства Ліберальної партії, закликаючи своєх партійних колеґ з проводу цієї колись урядової партії відбути в березні 1980 р. партійну конвенцію для вибору нового лідера.

Заява Трудо про те, що він резиґнує і тим самим закінчує своє 11-річне керівництво Ліберальною партією, викликало деяке замішання серед ліберальних політичних діячів і парляментаристів та цілий ряд коментарів у канадській пресі про дальшу політичну лінію цієї партії в майбутньому. Після своєї заяви про резиґнацію, Трудо скликав на протязі 10-ох хвилин пресову конференцію, на якій повторив кореспондентам своє рішення, про яке він раніше повідомив ліберальних послів Палати Громад, і подякував журналістам за співпрацю, особливо в часі його урядування на пості прем'єр-міністра.

Політичні спостерігачі твердять, що рішення Трудо зрезиґнувати з керівництва Ліберальної партії, яка має добрі вигляди виграти наступні вибори, які можуть навіть відбутися незабаром з огляду на те, що теперішній уряд Джозефа Кларка, є урядом меншости, було великою несподіванкою не тільки для провідних політиків і колеґ Трудо, але для цілої країни. Коли Трудо перебрав керівництво Ліберальної партії в 1968 році, а пізніше провід в уряді, серед лібералів панував тоді такий ентузіязм, — кажуть кореспонденти, — якого раніше не переживала партія. Говорилось в тому часі навіть про свого роду „Трудоманію", що опанувала була членів і прихильників Ліберальної партії.

У травні ц. р. Ліберальна партія програла вибори в користь Проґресивних консерватистів, може навіть завдяки особливої апатії багатьох виборців до прем'єра Трудо у зв'язку з франкомовною провінцією Квебек, яка, як відомо, змагає до автономії, а в майбутньому може навіть до відокремлення від канадської федерації. Трудо походить з Квебеку.

Трудо вважає, що він передає своєму наслідникові здорову партію, хоч деякі партійні лідери у провінціях вже раніше заявляли, що Ліберальна партія не матиме великих виглядів на перемогу, якщо Трудо залишиться лідером. Трудо залишиться керівником партії до березня, коли відбудеться партійна конвенція для вибору нового керівника. Він теж залишиться членом Палати Громад.

Чехо-словацькому письменникові відібрали громадянство

Відень, Австрія. — Чехословацький уряд в Празі позбавив громадянства письменника Івана Бінара, який перебуває з родиною в Австрії. Кореспонденти відмічують, що це вже четвертий випадок на протязі шістьох тижнів, що чехо-словацькі урядові чинники відбирають громадянство тим особам, які піддержують в будь-який спосіб дисидентський рух в Чехо-Словаччині, чи підписали протестний документ, званий „Хартія-77" і опублікований ще в 1977 році.

Речники чехо-словацької еміґрації повідомили, що празький режим використовує кожну нагоду, щоб позбавляти громадянства тих осіб, які виїжджають за кордон навіть на короткий час. Про відібрання його громадянства речники чехословацької амбасади у Відні, повідомили Бінара листом, у якому, між іншим пишеться, що він „шкодив інтересам Чехо-Словаччини за кордоном". Іван Бінар був одним з перших дисидентів, які покинули Чехо-Словаччину після появи маніфесту „Хартія-77" і на початку репресивних акцій поліції супроти осіб, які цей маніфест підписали.

Іранці переговорюють з курдами про автономію

Меґабад, Іран. — Пресове аґентство Ройтерса інформує, що представники так званого Іранського Революційного Комітету Аятолли Хомейні розпочали переговори з лідерами курдів, які домагаються автономії. Тричленна делеґація від Хомейні зустрілася минулого четверга, 22-го листопада ц. р., з речниками Курдської Демократичної партії, колись забороненої політичної організації за часів панування шаха Мохаммеда Різи Паглеві, а тепер все ще офіційно невизнаної політичної сили, помимо того, що вона діє відкрито і веде повстанську війну проти іранського режиму.

Курдська Демократична партія є центром політичної активности, якій також підлягають партизанські частини, що ведуть збройну боротьбу, метою якої є добитися автономії, або навіть самостійности для Курдистану.

ЩЕ ПРО ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ УНСОЮЗУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — У доповненні до повідомлення про Ювілейні святкування УНСоюзу в Ню Йорку минулої суботи, 24-го листопада, надрукованому у вчорашньому виданні „Свободи", слід додати, що Український Братський Союз на цьому Ювілейному святі репрезентували, разом із головним предсідником Іваном Олексиним, головний секретар д-р Роман Ричок та головний фінансовий секретар Едвард Попіль. СУК „Провидіння" репрезентували фінансовий секретар Богдан Тодорів та головний касир п-і Степанія Вовчок.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomary Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Готентотська етика

Коли людоїдство ще не було темою для анекдотів, а було макабричною дійсністю, постав загально відомий популярний вислів: „Як ти з'їш мою жінку — то це буде зле, але як я з'їм твою жінку, то це буде добре". Названо це готентотською етикою. І совєтський режим, побудований на принципі аморальности й безетичности, постійно подає конкретні докази такої готентотської етики.

Від часу, як тільки володарі Кремлю націлились на „угроблення" вільного світу, вони найбільшу вагу прикладали і дотепер прикладають до посилювання своєї збройної сили. Мрією кремлівських володарів було „наздігнати і перегнати" Америку, як мілітарну потугу. І це їм удалося. Вони викрали тайну продукції ядерної зброї в тій ділянці не тільки позбавили Америку її атомового монополю, але згідно з твердженням деяких спеціялістів, створили численніший і могутніший, як американський, власний арсенал ядерної зброї: атомових бомб, ракет з атомовими „головками", силою далекосяжности, числом ракетних викидень. Перегнали совєти Америку і її союзників ще більше в ділянці так званої конвенційної, себто неядерної зброї — числом наземного війська, панцерних возів і танків, гармат різного калібру і різної досяжности, навіть літаків-бомбардувальників. Розбудова совєтської збройної потуги зараз же після підписання Потсдамського договору в 1945 р. примусила західній світ створити в 1949 році Північно-Атлантійський Союз (НАТО), де, поруч із 13 европейськими членськими державами, стали членами й З'єднані Стейти і Канада. За ввесь час існування НАТО червоною ниткою тягнеться та сама болюча проблема: щоби европейські союзники Америки не покладалися тільки на силу Америки, на її „атомову парасолю" та можливість перекинення на европейський континент транспортними літаками американських дивізій, але й створили власну збройну силу.

Підписаний президентом Ричардом Ніксоном в 1972 році договір про обмеження стратегічної атомової зброї, названий САЛТ I, і підписаний президентом Джіммі Картером у Відні наступний такий договір САЛТ II розкрили очі не тільки західнім фахівцям із ділянки зброї і зброєння, але й широким колам суспільства: в основу тих договорів покладено принцип рівности, ото ж зречення Америкою її ще надавнього принципу, що вона, Америка, має бути найсильнішою збройною потугою. Саме тепер, в найближчих днях-тижнях, американський Сенат має зайнятися процедурою ратифікації САЛТ II. Критики того договору твердять, що він вже не запевнює Америці збройної рівноваги, себто рівности щодо найважливіших родів зброї, а йде по лінії першенства Совєтського Союзу. Хоча президент Картер наполягає на конечності ратифікувати той договір, критики твердять, що сторінкою договору є відсутність клявзулі про контролю над переведенням всіх постанов договору: совєти традиційно протиставляться всякій дійсній контролі на їхній території, а їхній принцип безетичности дозволяє їм порушувати точки кожного договору, де це тільки можливо.

Так ось під впливом голосних пересторог, що збройна потуга СССР і його сателітів із т.зв. Варшавського Пакту може впродовж одного тижня перемаршувати від західніх кордонів Чехо-Словаччини до Атлантійського океану, західні союзники ЗСА зробили значний поступ в ділянці зброєння. ЗСА так само не тільки відмовились від пляну, що його поручали і поручають американські лібералі, відтягнути із Західньої Европи 6 дивізій, але й рішили скріпити оборонну силу Західньої Европи розташуванням на її території нових ракет, при чому й Західня Німеччина причинилась до їх продукції. Політична й військова верхівка НАТО рішила теж скріпити свої ряди недалеким прийняттям до складу свого членства Еспанії, — за часів тамошньої диктатури Франка Франція була постійно проти членства Еспанії, тепер вона цієї опозиції виреклася. Очевидно, що Москві це не всмак. Совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико їздив до Бонну і Мадриду переконувати ті держави, щоб вони ані не збільшували своєї оборонної сили новими ракетами, ані не скріплювали НАТО новим членством. (Обидві подорожі невдачні). Орган чеської комуністичної влади, підпорядкованої Москві, „Руде Право" лається проти Вашінгтону, що, мовляв, Америка „потрясає шаблею", переводючи маневри на Караїбському морі, продукуючи нові ракети й погрожуючи Іранові, — а совєтська дипломатія далі перешкоджує замиренню між Грецією і Туреччиною (це два члени НАТО, що мають затяжний спір за Кипр) і натискає на Туреччину, щоби вона не давала баз Америці. Але водночас, як часто читаємо в західніх журналах, совєти продовжують скріплювати свою збройну силу — не задля самооборони, як це робить Захід, а задля збройної агресії. Чи це не клясичний приклад готентотської етики?

Архипресвітер Сергій Киндзерявий-Пастухів

ЧИ Ж Я СТОРОЖ БРАТА СВОГО?

(2)

• • •

Хіба я сторож брата свого? — на сьогодні не стільки спроба виправдання, скільки намагання зрозуміти свою участь у долі брата. Це питання, а не виправдання в первісному значенні, ставлять собі люди вже від довшого часу. Багато хто бачить жахливу соціяльну нерівність та національну несправедливість в житті. Геніяльні уми рівня Шевченка, хвилюючі справи висловлюють, інші намагаються знайти якісь діючі формули, приписи, правила. Приводять до всяких реформ. Але, звичайно, віз і дальше стоїть в болоті...

Головна помилка всіх добрих намірів у тому, що майже всі особисту участь у долі брата намагаються пересунути в площину формальної, мертвої системи, а це приводить до кардинальної підміни підставових вартостей в житті. Існує докорінна різниця між життям у любові Христовій та життям від правил, систем чи приписів. Про життя любові Христос так прекрасно висловився: „Прийдіть благословенні Отця Мого, осягніть Царство, приготоване вам від оснування світу. Бо голодував Я — і ви нагодували Мене, спраглий був — і напоїли Мене, мандрівником — і прийняли Мене, нагим — і зодягли Мене, недужим — і одвідали Мене, у в'язниці, і прийшли до Мене. Істино кажу вам: що тільки чинили ви й одному з найменших братів Моїх, Мені чинили". Тут Христос також образно і, як завжди, геніяльно представив іншу істину, якої чоловік чомусь не може ніяк збагнути від тисячоліть: що всі люди — кровні браття між собою. І всяке ворогування — це повторювання каїнового гріха.

Життя від правил і систем представив Христос у відомій притчі про Митника і Фарисея, який молився так: „Дякую Тобі, Боже, що я не такий як інші люди: здирщики, несправедливі, перелюбні... я пощу двічі на тиждень, даю десятину з усього, що придбаю!" Про вартість такої праведности Христос засвідчив, кажучи, що грішний митник вернувся додому більш оправданим ніж фарисей. Звичайно, покаяння вирішило оправдання грішного митника, але якраз тут і є початок таємниці: праведні фарисеї ні не усвідомлюють собі, ні не розуміють як діл любови, так і покаяння.

• • •

Зрозуміти свою участь у долі брата можуть тільки люди найвищого рівня свідомости, інтелекту та любови. Їх, звичайно, одиниці: Руденки, Снєгірьови, Григоренки, Романюки, Світличні та інші відомі чи й невідомі нам поіменно. Але завжди таки одиниці. Абсолютна більшість, як правило, пильнує своїх справ і тримається своєї хати скраю; золота середина — це таки віковічне правило життя. Обиватель завжди почитає фарисейську мірку праведности; з цим йому просто і вигідно: дав свою лепту „набоже" і спокій голові. А в масі обиватель завжди поводиться як гвинтик або „куди вітер віє"...

По другу сторону від золотої середини — „також уболівальники" про долю брата. Тут і ті, які „бачать" недоліки і від усіх вимагають дії, поправи, реформи; це, сказати б, професійні „добродії". Тут і ті, які таки „щось роблять" відносно долі брата. І то, звичайно, дуже радикально: всяко перебудовують світ (у практиці це, звичайно, тільки намагання), щоб усунути всі недоліки і довести до свободи, рівности, братерства та щасливого життя. Чому наслідків від плянів цих „будівничих" — страхіття, вгадати легко; всі вони проти Бога і Його волі. І Ленін-Сталін, і Гітлер і всякі дрібніші лжехристи та лжепророки, які спасають і визволяють меншого брата — наглядно від сатани і проти Христа. І всі вони мають одну „порчу", по якій легко вгадати їх природу: вони завжди тільки за якусь обмежену групу, за якогось особливого брата. Ленін за одну десяту, Сталін за того, який йому не суперечить, Гітлер за уявного „супермена", інші за всяких своїх ближніх...

• • •

Цікаве спостереження для послідовників Каїна. Сказав Господь Бог Каїнові: „Проклятий ти від землі, що відкрила уста свої, щоб прийняти кров твого брата з руки твоєї. Як поратимеш землю, не дасть вона тобі більше сили своєї". Відколи в Росії вступили у сліди Каїна казкові чорноземи відкрили уста свої, щоб приймати кров Авелів, а каїнове діло проклинають; і в проголодь, і з голодом коротає дні свої „житниця Европи".

Каявся Каїн. „Що оце накоїв я? — думав, і сказав Господеві: Не знести мені того, що накоїв провиною своєю!" Каїн каявся, а ось між наслідувачами його таке трапляється дуже рідко, як особливі винятки. Ой, і якже рідко! Найчастіше просто огризаються або мовчки виправдують себе: „Чи ж я сторож брата свого?"

(Кінець)

М. Данилишин

НАШ КИЇВ ВІЧНИЙ

(До 1500-річчя його незламного існування)

В році 1982-му припадає 1500-річчя заснування древнього города Києва і серед нашої діяспори вже починаються заходи, щоб належно відзначити цю історичну подію нашої Батьківщини, яка дотепер веде постійний змаг за долю й волю нашого многострадального народу. Доля нашого Золотоверхого Києва була загрозлива та трагічна, але, незважаючи на це, Київ завжди був осередком українського життя, в якому схрещувалися історичні події нашого народу в постійних змаганнях за його державну незалежність.

Багато важних і історичних подій в'яжеться з нашим древнім Києвом вже від самих початків його заснування, що датується 482 роком. На Київських горах, згідно з легендою, побував апостол Андрій Первозваний. У тому ж Києві жили княгиня Ольга і князь Володимир Великий, які впровадили християнство в Україні, яке поширилося також на сусідні тоді держави.

У Києві жили українські св'яті Антоній і Теодосій Печерські, там жив літописець Нестор, що вперше почав писати Історію України. В тому ж Києві була створена перша Митрополія Української Церкви і в пізніших роках у ньому жив визначний український Митрополит Петро Могила. В Києві існувала славна Могилянська Академія та манастирі Печерський і Миргородського Спаса, які були головними осередками нашого релігійного життя, і Київ уважався великою св'ятісттю цілої України та її глибоко релігійного народу.

Хроніка вияснює, що на Хрещатику ще в 1804 році був споруджений театр, а в 1834 році в Києві засновано університет.

У Києві, на цьому ж історичному Хрещатику, в 1846 році побував наш апостол правди й волі Тарас Григорович Шевченко, після закінчення Петербурзької Академії жив там 10-ть місяців і розшукував та змальовував його історичні пам'ятники, став членом Кирило - Методіївського Братства, за що його арештовано і засуджено на заслання із забороною писати.

Наш Золотоверхий Київ пройшов цей 1500-річний шлях з численними й катастрофічними потрясеннями, які започаткував в 1169 році суздальський князь Андрій Боголюбський, а опісля в XIII столітті зруйнували його татари, а остаточні великі знищення нашого Києва спричинили німці та большевики під час Другої світової війни, але Києва нікому невдалося покорити. На сторожі його української правди стояла Свята Софія, що своїм виглядом, віком та покликанням належить до найстарших святинь нашої Батьківщини. Сабор Святої Софії — руйновано, плюдровано та нищено, але він оцілів, його було збудовано ще за часів Ярослава Мудрого на тому місці, де розбито половецьких наїздників.

Після кількох таких великих знищень, Київ завжди зумів відбудуватися, тепер він начислює 2,150,000 населення та являється одним із найкращих міст теперішньої Европи. Не дивлячись на кількакратні й вандальські знищення Києва, він зберіг біля 700 історичних пам'яток, з яких такі як рештки Золотих Воріт, Печерська Лавра, пам'ятники Володимира Великого і Богдана Хмельницького творять історичні святощі нашої славної минувшини князівської та козацької доби.

В історії наших змагань за повну державну незалежність нашої Батьківщини, Київ, як її столиця, потерпів кількаразові та великі знищення, але ніяким завойовникам не вдалося його знищити, бо наш Київ вічний і на порозі його 1500-річчя треба особливо відзначити по всіх наших скупченнях в розсіяні. Вже тепер вся наша вільна преса повинна про це належно інформувати, з'ясовуючи його важливу історичну дійсність.

Започатковуючи цю акцію, варто зацитувати слова нашого визначного письменника Уласа Самчука, який обговорюючи останні нищення Києва німцями та москалями, пише; „москалі хотіли б його змосковщити, німці хотіли його збурити, бо як одні, так другі знають, що коли він стояв золотоверхий як столиця України, то ні Москви ні Берліну не було щей помину. Заздрість, люта заздрість! Але Київ наш вічний. Його облягали, його руйнували, його бурили, а він постав як Сфінкс з попелу..." і буде вічно на славу всього волелюбного нашого народу.

(Кінець)

З НОВИХ ВИДАНЬ НТШ

У рамках широко запланованої видавничої діяльности Наукового Товариства ім. Шевченка кілька тижнів тому появилася книга Михайла Драй-Хмари п. н. „З літературно-наукової спадщини".

Це знаменна робота, що відсвіжує нашу пам'ять про цього великого поета-неоклясика, літературознавця і науковця. Книга також включає портрет поета, вступне слово редактора видання проф. Григорія Костюка і короткий спогад про М. Драй-Хмару його доньки Оксани Драй-Хмари-Ашер. Обкладинка мистця Петра Холодного, а видання виготовлене під загальним наглядом д-ра Василя Лева, голови Філологічної Секції НТШ.

„З літературної і наукової спадщини" складається із трьох частин. Перша частина присвячена нарисам із української літератури: про Лесю Українку, її „Бояриню", відношення Л. Українки до І. Франка, про генезу однієї шевченківської поезії, „у тієї Катерини хата на помості".

Друга частина відноситься до заінтересувань Драй-Хмари іншими слов'янськими літературами і пов'язані з цим його подорожі за кордон.

Третя частина включає винятки з його записника і деякі його листи.

Вона закінчується бібліографією праць Михайла Драй-Хмари, виготовленою д-р О. Ашер. Товариство Приятелів Творчости М. Зерова в Австралії допомогло фінансово у виданні цієї книжки. Книга має 409 сторінок, гарний папір. Праця появилася як том 197 „Записок НТШ".

В рамках видавничого пляну НТШ у найближчому часі появляться „Доповіді Наукової Конференції, Записки" Хемічно-Біологічно-Лікарської Секції і англійською мовою „„Просідінгс" цієї ж Секції.

Ідуть до друку: „60-річчя Державної Незалежности, Записки"; „30-річчя НТШ в Америці — Записки"; Іван Франко, 1916-1976, „Записки 185"; „Володимир Гнатюк, вибрані статті і розвідки, Записки" та інш.

Секретаріят НТШ

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Виправлення помилок

Продовження тексту статті „Симон Петлюра — символ державности та реформатор доби" повинно було розпочатися друком у „Свободі", ч. 228 від 6-го жовтня ц. р. з першого рядка першої колонки такими двома сусідніми та нерозривними реченнями

„Операцією здушення повстання в Арсеналі керував особисто С. Петлюра. Власним прикладом хоробрости й відваги він запалював підлеглих йому гайдамаків, сам ідучи в авангарді наступу в найбільш небезпечні місця". (Ці два речення зовсім випали з тексту статті). Після прочитання цих двох речень в контексті взаємозв'язку з наступними реченнями, — уважний читач збагне, чому у С. Петлюри шинеля й шапка були в кількох місцях, продірявлені кулями.

Так само у тій же статті, у 4-ій колонці, — після початку нового речення з середини 13-го рядка, — при складанні наступного тексту зовсім був пропущений один рядок друку.

Отже правильно нове речення з середини 13-го рядка треба читати так, як і було в оригіналі автора статті, а саме: „Єдиний фронт боротьби на довший час тоді не був втриманий, бо занадто було багато ворогів української державности з колосальною фізичною кількісною перевагою — червона Москва, біла денікінська армія, розбурхана навколо анархічна отаманія та зрештою інтриги Антанти, що кінець-кінцем призвело до залишення Києва українськими арміями та заломання єдиного фронту боротьби".

Петро Байбак, автор статті

Пейзажі Яра Плавюка

Імпресії з виставки картин Плавюка, влаштованої Ґалерією Української Канадської Мистецької Фундації в Торонто, Канада в днях 16-26 жовтня ц. р.

Ред.

Не помилився той, що сказав: мистецтво є чимсь багато більшим від сумнівних, чи навіть знаменитих „фаєрверків" і проминальних сенсацій.

Належу до тих людей, що виставку картин оглядаю декілька, а то й кільканадцять разів, тож вікендові експозиції не дуже то мені підходять.

Очевидно маю на думці картини, які мене захоплюють.

Пишучи ці рядки, ще раз передо мною картини Юра Плавюка.

Мистець має хист поєднувати свіжість із лаконічною розв'язкою композиції. Ми не тільки серед природи, але вона (в його мистецькій подачі) прямо нас огортає — багатством барв, при тому раз домінує лінія, другий раз барва, іншим разом вони з'єднуються, або знов мистець перекидає цілу динаміку на барву, щоб вона зненацька зазвучала новою симфонією.

В іншому випадку стремлячи до щораз то більшої синтетичної простоти (simp licity) викликує несподіваний ефект, а вслід за цим нове, неждане пережиття.

Як майстер барвних переливів, інколи стихійних, здавалося б, ось-ось може „передобрити", та в нього не абиякий малярський інстинкт — докладно контролює свій темперамент; у всіх експонатах лад і гармонія, що зумовлює дальші піднесення для нових збагачень.

Густо-часто темні контури акцентують брилу, кинений на неї сніп світла, створює радісний акорд. Мазок Плавюка сміливий.

Його картини, це безмежне багатство форм і кольорів — вислід упертої праці і мислі талановитого мистця.

І. Качмар

Олександер Северин

ФЛЬОРИДА — ВПЕРШЕ БАЧЕНА

Так уже склалось, що на Півдні я ніколи не був, не дивлячись на те, що за свого життя промандрував по світі немало. Скоро, дуже скоро проходять роки. Щасливо пережита Друга світова війна. Табори втікачів у голодній і розруйнованій Европі. Тридцять років тому приїзд до Америки. А в Америці, як відомо, нас ніхто не ждав. Прийшлось життя починати знову, з нічого. Але — то пройдений етап, а в недалекому майбутньому — пенсійний вік, про що вже час серйозно подумати.

Можливо, що під цим тиском життєвих обставин, а може тому, що українська преса все більше й більше вділює уваги описові про теплі краї, ми з дружиною вирішили минулого вакаційного сезону поїхати до Фльориди на оглядини. Наші вакації припали в місяці серпні і меткіші товариші радили нам не їхати в цьому часі на Південь, оскільки це там — найгірша пора року. Але ми вибору не мали й тому вибрались в подорож. Їхали туди автом. Всім або майже всім автомобілістам в східніх стейтах Америки відома міжстейтова дорога ч.95, яка веде прямісінько в Фльориду. Ми теж поїхали нею. Не дивлячись на те, що швидкість на шляхах дозволена лише 55 миль на годину, ми їхали трохи, ну зовсім трошки, швидше, але клопотів з законом не мали. Серпень місяць в Ню Йорку був не поганий, але не сухий. Ось чому, під'їхавши глибше на південь, нас заскочила різка зміна довкілля: трава повсихала, листя на деревах пожовкло... Особливо вразила нас убогим виглядом Північна Кароляйна. Було ясно, що тут посуха стоїть довгий час. Це до деякої міри зіпсувало настрій, бо, думалось, що коли тут — півпустеля, а що ж чекає нас далі на південь?

Ціль нашого подорожування — Порт Шарлетт, що розташований приблизно сто миль на південь від м. Темпа (на березі Мехіканської затоки), з заїздом на острів Санібел. Ще півдня їзди і ми в Фльориді. Перед мостом що стоїть на кордоні стейтів Джорджії та Фльориди, я зауважив перші пальми, але краще б їх там не було, бо складали вони саме гнітюче враження своєю безсилістю, нежиттєвістю. Очевидно, що посаджено їх тут було з реклямних міркувань, а щоб пальми сяк-так трималися ґрунту, то їх щедро попідпирано паліччям, що так гірко плюндрувало, вносило дисонанс на натуральне довкілля.

Фльорида зустріла нас чудовими, прекрасно розлогими шляхами. Чистота стояла повсюди разюча. В одному місці поліція зупинила якихось подорожників. Пізніше ми розмовляли з ними. Виявилось, що місцева поліція першість віддає пильнуванню чистоти, а вже потім дбає про автомобільний рух. Наші вищезгадані подорожники їхали майже 75 миль на годину, але їх було оштрафовано не за швидкість, а за те, що малолітній син викинув у вікно обгортку з шоколяди. На їхньому авті я зауважив українську відзнаку та дещо анахронічний, особливо в своєму кінці, характерний напис в рідній мові: „Дай Боже — завтра тоже". Але, сказав я їм, не дай Боже засмічувати шляхи, бо тут, як уже переконались, цього не дарують.

Звернувши з 95-ки, ми подались „чвіркою" на Орляндо. Ще перед Орляндо впала у вічі разюча відмінність: Фльорида стояла свіжо-зелена, оповита якоюсь невловимою барвистістю, яку тяжко і майже неможливо описати людині, що вперше попала на Південь. Нарешті я побачив справжні пальмові гаї, які виглядали рішуче інакшими як ті, бачені мною в ботанічних парках Европи та Америки. Пальми височіли стрункі, дебелі, вражаючи своєю розкішшю. Не буду зупинятись на описові „Валт Дісней Ворлд", куди ми заїхали на добрих пару годин. Скажу коротко, що цей „Світ" варто побачити, коли мандрівник має багато часу.

Ми ринулись далі на південь. Перед нами розгорнулась широка панорама соняшної, розлогої центрланьої Фльориди, яка очарувала нас до цього дня небаченими помаранчевими садами та пасовиськами, мов у Асканії Новій. Ще пару годин їзди — і ми в Форт Маєрс, а далі острів Санібел, де ми зупинились на короткий відпочинок. Острів Санібел — чудовий, але, відверто говорячи, робітникові не по кишені на довшу мету.

Тепер ми в серці Фльориди. Фльорида ще з дитячих років притягала мою увагу свого часу фантастичними творами Жюля Верна, а значно пізніше моїм зацікавленням у зв'язку з розвитком американської космічної програми та летом астронавтів на Місяць. Прочитано мною про Фльориду багато, але бачене пересягнуло мою уяву про цей неймовірно прекрасний кутик нашої земної кулі.

Внедовзі ми, попрощавшись з островом Санібел, переїхали на Континент. Знову Форт Маєрс, потім Пунта Ґорда і ми, нарешті, в Порт Шарлетт. Погода стояла вимріяно надзвичайна: жарка й суха, приємна! Тут нас радо привітали гостинне подружжя Роман і Катерина Сліпачуки, які раніше з Філядельфії приїхали сюди по справах продажу нерухомого майна. Дякуючи панству Сліпачукам, ми дуже скоро ознайомились з Порт Шарлетт та з сусіднім містом, що фактично є одним цілим, Норт Порт. Безперечно, ці міста є міста найближчого майбутнього. З першого погляду вражає розмах в плянуванні та розрахунок, щоб мешканці згаданих міст мали всі вигоди, які може лише дати найновіша американська технологія будівництва. Новобудови панують повсюди по обох боках міжстейтового шляху 75. Домінує передбачливий плян, що ці міста спороджуються для постійного життя й відпочинку, бо ж рядом розляглася райська Мехіканська затока з її, як здається, синявою водою, що в дійсності є прозорою, ледве-ледве зеленого кольору. До Мехіканськой затоки, а особливо з Маякка Істейт, подати рукою, це — Енґлвуд Пляж. Тут — рай на землі: завжди приємна, чиста, здорова, тепла круглий рік вода, цукроподібний пісок і ажурне, голубе небо з іноді хмарками так різноокресленими, які пам'ятаються лише з глибокого дитинства. Знавці твердять, що кліматичні умовини в цих околицях найсприятливіші під кожним оглядом. Про це довелось також почути від одного відомого на ввесь Північно-американський континент політичного й громадського діяча українського роду, з яким автор цих рядків мав честь познайомитись на березі Ворм Мінерал Спрінґс. „Тут, — сказав вельмидостойний співрозмовник, прізвище якого, на жаль, без дозволу назвати не можу, — ми з дружиною лишили всі наші недуги". І справді, він та його дружина, не дивлячись на роки, виглядають молодо, чудово... До речі, згаданий Ворм Мінерал Спрінґс є широковідомий чи не на ввесь світ своїми постійно теплими лікувальними водами, що своїми мінеральними складниками, як показує хемічна аналіза, значно перевищують по якості інші відомі купелеві курорти як Баден-Баден, Віші, Гат Спрінґс та інші — розположений в двох кроках від Норт Порт.

Буду відвертим: я відразу полюбив цей екзотичний світ, ці субтропіки. Без вороття полюбив довкілля між Сарасота й Пунта Ґорда. Щоб переконатись, що не помиляюсь, ми з товаришем ще й пролетілись в невеличкому літакові над згаданим районом. Враження — потрясаюче. З автомашини й 20 відсотків не бачиш тієї краси, що з пташиного лету! Лише тепер я ще краще зрозумів людей, що проєктували ці найновіші поселення на ту грандіозність перспективи кращого життя на завтра, яка пропонується пляновиками новітньої урбанізації новоприбувшим до Фльориди.

Дякуючи дивному збігові обставин, ми з дружиною познайомились з вродливою молодичкою, що вже роками проживає в Норт Порт. І, о диво, молодичка виявилась нашою землячкою, з Донбасу. Таким чином про українське громадське життя в Порт Шарлетт та Норт Порт ми довідались, так би мовити, з першого джерела. Українці сьогодні переважно середнього віку в згаданих містах вже зареєстровано понад 200 (двісті) родин та багато українських родин мешкає навколо. Українці вже мають свою громадську нерухому посілість та почали будувати Церкву й Український Народний Дім. Наших людей тут більшає з дня на день. Особливо інтенсивно переїжджають українці з північніше розташованих стейтів та навіть Канади. Варті уваги також й інші інформації, що нам подала наша землячка. Виявляється, що прожити тут значно дешевше. Ось чому наші люди сьогодні масово тут купують землю-садиби під будову будинків та вже багато будується не звертаючи уваги на те, що декому з них до пенсії ще не так близько. Цьому сприяє дешевизна втримання будинку, інфляція тяжко заробленого гроша та розрахунок — інвестувати капітал, щоб відносно добре було жити в найближчому майбутньому. Землячка додала, що вони з нетерпінням очікують закінчення будови

(Закінчення на стор. 3)

У ЦИКЛЮ СВЯТКУВАНЬ 50-РІЧЧЯ ОУН

Комітет з Управ Відділів та Осередків Організацій УВФ великого Ню Йорку

запрошує Прихильників визвольної боротьби ОУН та Жертводавців на Фонд Оборони України на

ЗУСТРІЧ

з Головою Проводу Організації Українських Націоналістів

Дост. ЯРОСЛАВОМ СТЕЦЬКОМ

яка відбудеться

в неділю, 2 грудня 1979 р., о год. 4-ій по пол. в залі Дому ОУВФ, при 136 Друга Авеню, Ню Йорк

Жертводавцям, які вплатили 500 і більше долярів, будуть вручені грамоти подяки.

Вступ тільки за запрошенням.

КОМІТЕТ ЗУСТРІЧІ

ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ФІЛЬМ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

„ВБИВСТВО СТЕПАНА БАНДЕРИ Й Д-РА РЕБЕТА"

та

„УКРАЇНСЬКІ РІЗДВЯНІ, НОВОРІЧНІ Й СВЯТ-ЙОРДАНСЬКІ ЗВИЧАЇ"

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Субота, 1-го грудня 1979 р., двічі: год. 6-та і 8-ма веч. — Українська Централя, 240 Hope Avenue.

БРУКЛИН, Н. Й. — Неділя, 2-го грудня 1979 р., год. 4-та по пол. — Український Народний Дім, 216 Grand Street.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Субота, 8-го грудня 1979 р., год. 7-ма веч. — Український Народний Дім, 90 Fleet Street.

БАЙОН, Н. Дж. — Неділя, 9-го грудня 1979 р., год. 4-та по пол. — Український Народний Дім, 280 Ave. E.

До ласкавої численної участи запрошує Всіх —

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
РАДІО-ТЕЛЕПЕРЕДАЧ Р. МАРИНОВИЧА

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України Відділ в Нюарку-Ірвінґтоні, Н. Дж.

впаштовує

у неділю, 2 грудня 1979 р., о год. 4-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue, IRVINGTON, N.J.

ВЕЧІР у ЛЬВОВІ

В ПРОГРАМІ ВЕЧОРА:

- Фільм — ЛЬВІВ КОЛИСЬ
- Прозірки — ЛЬВІВ СЬОГОДНІ
- Слово — актори Львівського Театру: ОКСАНА І ЯРОСЛАВ РУДАКЕВИЧІ, ВАЛЯ КАЛИН, СТЕПАН МАГМЕТ.
- Пісня — ВАЛЯ КАЛИН-МАГМЕТ, ІВАННА КОНОНІВ, Квартет „КАРАВАНА".
- Музика — ІРЕНА ПІНКОВСЬКА, МІРЯМ ХУДЬО, учениці УМІ
- Фортепіяновий супровід — д-р БОРИС БАЗАЛЯ, п-на ДОЗЯ СИҐІДА

Після програми — перекуска за гостинними львівськими столами.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Осередок СУМ-А ім. Михайла Сороки в Асторії, Н. Й.

запрошує Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНУ ЗУСТРІЧ

з нагоди

15-ЛІТТЯ ІСНУВАННЯ ОСЕРЕДКУ СУМ-А

та відзначення Патрона Осередку

МИХАЙЛА СОРОКИ

Неділя, 9 грудня 1979 р., о год. 4:30 по пол.
в Kneer's Golden Pheasant
32-08 Broadway, ASTORIA, N.Y.

В ПРОГРАМІ:

Відкриття зустрічі .... Голова Осередку ІВАН ВІТЮК
Слово про діяльність Осередку СУМ-А .... РОМАН ЗВАРИЧ
Святочна доповідь в честь Патрона Осередку Михайла Сороки .... Проф. ВАЛЕНТИН МОРОЗ
Привіти
Мистецька частина.
Ювілейна гостина — Обід.

Керівником бенкету буде ред. ВОЛОДИМИР ЛЕВЕНЕЦЬ

- Вступ на покриття коштів: $15.00 від особи.
- Зголошуватись можна у п. **Івана Вітюка на число тел.: (212) 726-9506 або в інших членів Управи Осередку.**

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

ФЛЬОРИДА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

велетенського шляху 75 в районі Норт Порт та Порт Шарлетт, що дасть сильний поштовх в розвиткові цих околиць. Закінчення будови шляху сподіваються в першій половині 1980 року. Для нас було великим дивом почути про дешевизну тут електроенергії, що майже в чотири рази дешевше як в Ню Йорку та побачити, з якою наполегливістю тут працюють над впровадженням у життя „солярійної" системи для широкого вжитку.

Але, як відомо, вакації, а особливо вакації-оглядини, пролітають вмить. Тяжко було розставатися з Порт Шарлетт, треба було спішити на північ, де незабаром будуть холодні дощі, сніг, непогода... Останнє побачення з Мехіканською затокою, з неповторними по красі околицями Порт Шарлетт з їх субтропічним рослинним світом — і ми в дорозі до Ню Йорку. До побачення полонлива південна краса, до побачення мрійлива перспектива довшого життя! Я переконаний, що буду тут ще не раз, може й назавжди!

Ми знову в дорозі. Стрілка компасу показує точно на північ. На цей раз ми не поїхали по 95-ці, а поїхали по північніше викінченій 75-ій, щоб найкоротшою попасти на Блю Ридж Парквей і полюбуватись горами, які так нагадують Карпати, а особливо Альпи.

Від подорожування по горах Північної Кароляйни і Вірджінії — добрі враження, але враження з побуту на берегах Мехіканської затоки більш сильніші. Навіть моя дружина, яка з невеликою охотою їхала до Фльориди, змінила думку й признала, що бачені нами околиці — пишна краса. Правду казала наша землячка по табору Гайденав, відома Ганна Черінь, що жінки, навіть заднім числом, усе мають рацію.

За час вакацій побачив я багато, мав час на міркування і прийшов до переконливого висновку: Карпати — милі серцю, але можливо недосяжні моїй ґенерації. Альпи лишили по собі тяжкі й гіркі спогади і не тягне мене знову туди їх бачити. Блю Ридж Маунтенс — не для мене, а ближче до серця лягли Порт Шарлетт і екзотичні околиці, береги яких омиваютьпестливі, цілющі води Мехіканської затоки...

Місяць серпень у Фльориді — погана пора року. Але якщо навіть в серпні там так прекрасно, то як же там є в добру пору року?!

Лишилось актуальним давнє українське: „Поживемо-побачимо!"

ЛЮБИМО УКРАЇНУ? ЛЮБИТИ — ЗНАЧИТЬ БАГАТІТИ ДАВАННЯМ!

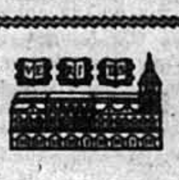

„...Про збірку фондів для УНІГУ можна би написати книжку; нас дивує тільки, що при добробуті нашої громади, ми ще не спромоглися на вплачення цілої суми.

Якщо взяти до уваги пляновість, з якою большевики нищать усе, що українське, то це ясно вказує на мету Москви знищити нас як націю. Тому ми повинні за всяку ціну будувати цю культурну твердиню в Гарварді, бо вона буде колись чи не одиноким доказом, що Україна й українці таки існують.

Тому ми завзиваємо всіх людей доброї волі пожертвувати свою частину на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету і тим чином посилити боротьбу за дальше існування українського народу та України як нації.

В надії, що це скоро станеться, ми пересилаємо ще 1,000 дол. (тисячу) на УНІГУ та — остаємось з пошаною до Вас — ІРИНА і МИРОН РУСНАКИ".

(Мґр Мирон й Ірина Руснаки пожертвували досі на ФКУ — 7,300 дол.).

СПИСОК ч. 7/79

По 1,000.00 долярів: д-р Омелян і д-р Тетяна Антоновичі, Яків Берестянський, Павло і Фені Беци, Онуфрей Возьний, інж. Софія Гаєвська, д-р Василь Коструб'як, д-р Семен і Стефанія Кочій, Текля Сарахман, Володимир Чорненький.

Стефанія Ігнат $503.00

По 500.00 дол.: Богдан Михайлович, д-р Степан Ничай, Денис і Мира Стахів, Ярослав і Любов Татомир.

Марія Овчинник $400.00
Роман Кухта $255.00
Д-р Андрій та Володимира Мацюрак $250.00

По 200.00 дол.: Ярослав Гура, Роман Мартинюк, Соня Микитка, Михайло Мороз, Семен Фецович.

По 100.00 дол.: д-р Данило і Розалія Богачевські, Ірена і Володимир Винницькі, Богдан Геврик, Остап Ґац, Михайло Дяків, Емілія і Корнель Дзюба, Ольга Жовнірович, д-р Теодор і Мира Залуцькі, Анна Ліськевич, Михайло Мельникович, Михайло Нагірний, інж. Богдан Наконечний, Дмитро Німилович, Василь Сивенький, Олег Сидор, Анна Татарів, Любина Терещенко, Товариство Українських Інженерів — Боффало, Н. Й., Анна і Василь Федораки, Катерина Хмильовська.

Закликаємо всіх українських людей підтримувати грошовими датками українські студії в Гарварді. Створім достатню, нерушиму фундацію для Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Чеки виповняйте, будь ласка, на: "Harvard University — Ukrainian Studies Fund."

Листи проситься висилати на адресу:

HARVARD UNIVERSITY
UKRAINIAN STUDIES FUND
1581-83 Massachusetts Ave. • Cambrige, Mass. 02138

Пам'яті Осипа Бурбана

Із Аргентини наспіла сумна вістка, що в Буенос Айресі, 5-го жовтня на 84-му році життя помер бл. п. Осипа Бурбана, залишаючи в глибокому смутку дружину Анну з дому Вороняк та троє дітей, яких він вивінував в університетську освіту.

Бл. п. Осип Бурбан походив зі Стрілиськ Нових, повіт Бібрка, Західня Україна, і від 1922 року перебував в Буенос Айресі, де зумів зорганізувати великих розмірів фабрику електричних моторів та ґенераторів, що її сьогодні провадить його син, по фаху інженер, який тепер урухомив відділ електроніки.

В особі покійного Осипа Бурбана українська спільнота втратила не тільки визначного підприємця та промисловця, але й примірного батька та жертвенного громадянина, який користувався серед нашої спільноти якнайкращою опінією та заслуженою пошаною.

М. Д.

Помер видатний...

(Закінчення зі стор. 1)

права, зокрема цивільного, в українській, німецькій та англійській мовах. Його студія тирольського звичаєвого спадкового права здобула найвищу оцінку в австрійській і італійській правничій пресі. Був членом редакції американського журналу „Порівняльного права" й друкував статті в декількох інших правничих журналах. У 1976 році став дійсним членом НТШ. Від ряду років він був містоголовою Правничої секції при Історично-Філософічній Секції НТШ.

Св. п. д-р Ю. Фединський з ранніх років брав живу, провідну діяльність у громадськім житті. Був секретарем Філії — „Просвіти" в Станиславові, головою секції адвокатських аплікантів у Союзі Українських Адвокатів у Львові, був редактором нюйоркського журналу „Новий Світ" (1952-55), у 1971-73 — головою Української Асоціяції університетських професорів в ЗСА. Декілька років (1952-57) був секретарем і директором канцелярії НТШ у Ню Йорку. Був одним із шести редакторів цінного довідника „Українці в Північній Америці", який надруковано 1975 року, й співробітником „Енциклопедії Українознавства" в якій є багато його цінних статтей. В 1951 році св. п. проф. Фединський одружився з д-ром Наталією Мошинською, й став батьком доні Христини, одруженої Бруер і сина Юрія.

Зі смертю проф. Ю. Фединського українська правнича наука втратила свого передового члена — справжнього міжнародного юриста, а українська громада — діяча великого знання, характеру й відданости.

Відбулися Загальні Збори „Землящтва Перемищини"

Ню Йорк. — Дня 17-го листопада ц.р., тут в Українському Народному Домі відбулися чергові Загальні Збори реґіонального Товариства „Землящтва Перемищина". Після заслухання звітів Управи Землящтва, а саме: голови В. Качмара, секретаря М. Хитри та касира Е. Колодія і Андроніка Копистянського, який звітував за Контрольну комісію, присутні дискутували над ситуацією сучасного положення українців у Польщі. Зокрема живо обмірковувано стан нашої Церкви в Польщі під сучасну пору та проблему допомоги потребуючим родинам і молоді в шкільному віці. Землящтво „Перемищина" — це єдине товариство, яке від років спішить з допомогою потребуючим не тільки в Перемишлі, але всім українцям Перемиської землі та на різних тамошніх поселеннях. Із прикрістю стверджено, що без жадного протесту розібрано й спалено історично-обрядової цінности іконостас у нашій катедрі в Перемишлі, в якій тепер „господарями" є отці Кармеліти. Тепер, мабуть знищення на черзі унікальної проповідальниці, яка має вигляд човна Св. Петра.

Після звіту Андроніка Копистянського, як члена Контрольної комісії, і уділення абсолюторії уступаючії управі, збори вибрали Управу в такому складі: Василь Качмар — голова, Михайло Хитра, мгр Роман Лапичак, Евген Стахів, Евген Колодій і Василь Манько — члени Управи. До Контрольної комісії обрано: д-р Олега Волянського, д-ра Володимира Пушкара і Андроніка Копистянського. Товариський суд Землящтва очолили: Мирослав Клюфас, інж. Роман Загайкевич і Роман Гриців.

Тому, що з окремих місцевостей наспіли побажання, щоб у наступному році знову відбути З'їзд Землящтва „Перемищини" на одній із українських відпочинкових осель у ЗСА, нова Управа візьме ці пропозиції до уваги та поробить усі можливі заходи в цьому напрямі.

Перший Листопад у Маямі

Заходом Відділу Українського Конґресового Комітету в Маямі, 11-го листопада ц.р., у приміщенні Українсько Американського Клюбу в Маямі відбувся Святочний Вечір для відзначення листопадового зриву у Львові, в дні 1-го листопада 1918 року, перебрання суверенної влади Українською Національною Радою, та проголошення державної самостійности на західньоукраїнських землях.

Програма Вечора відбулася дуже оригінально. В центрі програми вечора був панель при співучасті місцевої студентської молоді, в якому взяли участь такі студенти: Віра Венгльовська, Карина, Даня і Ганя Максимовичівні, Анна Пристацька, Андрій Ґелембин, Ричард Воловняк і Діяна Іванців.

Відкриття вечора довершив голова Клюбу Микола Ракуш, координатором програми були Катерина Годівська, програмова референтка місцевого Відділу УККА, а модератором панелю був д-р Юрій Цегельський.

Вечір викликав дуже велике зацікавлення присутніх, які з великою увагою прослухали більш чим одногодинного панелю. Опісля публіка подавала свої запити та прихильні коментарі. Подібні вечори для відзначення різних національних річниць могли б з успіхом відбуватися і по наших місцевостях.

Крім панелю в програмі вечора були ще скромні, але дуже добре виконані точки гри на фортепіяні, декламація і співи дуету і квартету, також при супроводі фортепіяну, а ці всі точки виконали студенти — учасники панелю.

Проклямацію Української Національної Ради від дня 1-го листопада 1918 прочитала Ірина Ракуш, яка рівнож виголосила поезію Спиридіона Черкасенка „Незабутній Листопад", а студентка Віра Венгльовська віддеклямувала Романа Купчинського „Листопад".

Під час перерви зібрано на українських воєнних інвалідів 150 долярів.

Т. В.

Вшановуючи пам'ять Дорогих нам

бл. п. Адріяна Лапичака

і

бл. п. Михайлини Мосори

25.00 долярів на Українські Студії в Гарварді зложили

Натя і Юрій ЦЕГЕЛЬСЬКІ

У П'ЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

та нашої Незабутньої МАМИ

бл. п.

ЕВИ ДРОГОБИЦЬКОЇ

буде відправлена

СВЯТА СЛУЖБА БОЖА

в дні 3-го грудня 1979 року

в українській католицькій церкві

св. Тройці в Кергонксоні, Н. Й.

ЗА УПОКІЙ ДУШІ ПОКІЙНОЇ

Наших Приятелів та Знайомих просимо в цей день згадати Покійну Еву в своїх молитвах.

Муж — МИХАЙЛО
Діти — ТАРАС, МАРУСЯ, СТЕПАН

Українське Бібліотечне Товариство Америки

з глибоким сумом повідомляє, що в неділю, 25-го листопада 1979 р. в Блюмінґтоні, Індіяна, відійшов у Вічність на 68-му році життя, член нашого Товариства

бл. п.

Д-р ЮРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ

кол. заступник бібліотекаря та надзвичайний професор Правничого Факультету Університету Індіяни.

Опечаленій Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Головна Управа УБТА

КОНСИСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США

з глибоким смутком повідомляє всіх Вірних, що по довгій і затяжній хворобі, упокоївся в Бозі, прийнявши Святі Тайни, в неділю, 25-го листопада 1979 року

сл. п. о. протопресвітер

СТАХІЙ ШАДИНСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться у вівторок, 27-го листопада 1979 р., о год. 8-ій веч. у Свято-Покровській церкві при 12-ій вул. і Овк Лейн у Філядельфії, Па. **ІЄРЕЙСЬКИМ ВІДПІВАННЯМ.**

В середу, 28-го листопада 1979 р., о год. 9-ій ранку буде відправлена **ЗАУПОКІЙНА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ**, а відтак відпровадиться Тіло до Церкви-Пам'ятника в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де буде відправлена **СОБОРНА ПАНАХИДА**, о год. 12:30 по пол., а відтак буде похоронено Його поруч Його дружини Марії.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КОНСИСТОРІЯ

Відвідини Папою Туреччини...

(Закінчення зі стор. 1)

ками, головно у зв'язку з конфліктом між Туреччиною та Грецією.

Між Православними Церквами та Католицькою Церквою найважливіша проблема — це влада Папи. Православні відкидають зверхність Папи та його непомильність в справах віри й моралі. Вони вважають, що . Папа римський (Єпископ Риму) є лише першим єпископом християнського світу та узнають Екуменічну Раду Єпископів як найвищу владу.

Митрополит Мелітон, голова Православного Священного Синоду, заявив, що Православна Церква є приготована до діялогу з Католицькою Церквою вже від часу відвідин Стамбулу Папою Павлом УІ.

Голови двох найбільших християнських Церков мають ряд спільних справ, над якими вони будуть радити на спільних засіданнях.

Однією з найважливіших справ на нарадах буде постійне зменшення християнських громад в Туреччині. На початку цього сторіччя в Туреччині було біля 4.5 мільйона хистиян, а тепер їх є ледве 150,000, зосереджених переважно в Стамбулі. Найповажніше зменшення — це у вірменській громаді в Туреччині, яка перед Першою світовою війною нараховувала 1,5 мільйона, а тепер, в наслідок еміграції та погромів, вірменів лишилося ледве 60,000. Те саме можна сказати про грецьку групу, яка на початку 1920-их років начисляла 1.2 мільйона, але в наслідок виміни населення між Туреччиною та Грецією на основі договору, грецьке населення зменшилося до 7,000.

В Анкарі Папа Іван Павло II відбув офіційні розмови з президентом Корутурком та прем'єр-міністром Сулейманом Деміралем та відвідає мавзолей Кемаля Ататука, основника модерної турецької держави.

ІГОР КАМЕНЕЦЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1)

діяльні також в українських наукових установах, зокрема в НТШ та УВАН та ін.

Інтегральною складовою частиною Асоціяції є її науковий Фонд, що ним керує проф. д-р Мирон Мельник, який склав звіт з фінансового стану цього фонду. Проф. Мельник виголосив на з'їзді доповідь на тему „Українська наукова політика", яка дала матеріял до широкої дискусії та аналізи цієї проблеми.

У прийнятих Загальними Зборами ділових резолюціях наголошено продовження дотеперішньої спеціяльної уваги справам оборони людських, громадських, релігійних і національно-політичних прав українського народу; дбання про високий професійний і науковий рівень членства, чим найбільше можна причинитися до наголошення доброго українського імени і т. п. Збори стали на становищі загальної підтримки існуючих українських високих шкіл в Европі й коледжів у Америці, наголошуючи зокрема потребу підтримувати т. зв. „Мюнхенський Проєкт", тобто співпрацю Українського Вільного Університету з окремими коледжами й університетами Америки. Дотеперішній досвід виказав позитивні наслідки цієї літньої співпраці й УААУП і надалі апелюватиме до українського громадянства підтримувати цей проєкт своїми датками для субсидіювання українських студентів. Члени УААУП стали на позиції корисности децентралізації Українських Студій в університетах Америки й Канади, бо кожний окремий університет, який включає навчання та наукові досліди з українознавства у свою програму, причинюється до кращого пізнання відповідних ділянок життя-буття українського народу слухачами впроваджених предметів, зокрема якщо викладачами є свідомі члени УААУП. Варто було б і українському громадянству усвідомити собі великі користі з викладання українознавчих предметів багатьох різних університетах радше ніж концентрації в якомусь одному одинокому.

Учасники Загальних Зборів присвятили спеціяльну увагу в дискусії потребі систематичного справлювання неточностей в різних підручниках, енциклопедіях, журналах тощо, з різних ділянок українознавства. Новообрана Управа Асоціяції намагатиметься реґулярно протидіяти тим неточностям. Престиж університетського професора високий. Тому варто було б заохочувати кваліфікованих молодих абсольвентів високих студій вибирати професуру як звання, і то в усіх ділянках науки.

На внесок Уступаючої Управи Асоціяції, на чолі з М. Папом, Загальні Збори вибрали через аклямацію проф. д-ра Осипа Андрушкова, колишнього голову НТШ, проф. д-ра Богдана Т. Гнатюка, члена-основника Асоціяції, проф. д-ра Олександра Оглоблима, довголітнього голову УВАН і проф. д-ра Юрія Фединського, колишнього голову УААУП, — почесними членами УААУП. Це найвище відзначення, що його в імені Асоціяції можуть надати тільки Загальні Збори за особливі заслуги.

Зборами керувала Президія, у складі якої були: проф д-р Богдан Гнатюк, голова, проф. д-р Ася Гумецька заступниця голови, та професор д-р Петро Стерчо, секретар Зборів з уряду. Учасники Зборів висловили побажання влаштовувати бодай раз на рік конференції для розгляду різних актуальних проблем і для затіснення товариського життя членів шляхом кращого взаємопізнання.

СТУДЕНТКУ ЖУРНАЛІСТИКИ...

(Закінчення зі стор. 1)

чилися в окремих ділянках. Це були: Марія Годованець, репрезентантка „Шляху", яка, живучи у Кензас, 600 миль, від найближчого українського осередку задержала бездоганне знання української мови і продовжує самотужки науку українознавства, Галина Горацька, представниця журналу „Квітучі Береги" за її декляматійний хист та громадське вироблення, Маріяна Михайлюк репрезентантка „Вістей СФУЖО" за її надзвичайну активність в українському житті Филядельфії, Лада Ліщинська, представниця щоденника „Свобода" за її вироблені погляди на українські проблеми та відвагу у їх висловлюванні, Арета Караман, представниця „Українки в світі" за пропагування українських справ в американській спільноті. Крім того, жюрі з приємністю відмітило представницю українського журналу в англійській мові п. н. „Форум" Андрею Михальську за те, що вона, будучи вже четвертим поколінням роджених в ЗСА українських емігрантів, включилася так активно в українське життя.

Проголошення висліду праць жюрі було кульмінаційною точкою Сьомого Балю Преси, який розпочався молитвою, що її провів о. проф. М. Пиріг. Присутніх на бенкеті гостей привітала голова Ділового Комітету Балю Преси п-і Христина Кульчицька, передавши голос п-і Марії Харині, голові Фінансової Комісії СФУЖО, яка рік-річно організує та переводить цю імпрезу.

У своєму слові п-і Марія Харина підкреслила моральне і фінансове значення цих балів, на яких досі представлено українській громаді вже понад 150 молодих українок, які визначаються здібностями, активністю та зацікавленням українською пресою, а частину приходу з цих імпрез призначено саме на стипендії для молодих українських адептів журналістики. Пані М. Харина, привітавши гостей, з особливою радістю підкреслила присутність ред. Лідії Бурачинської — голови СФУЖО, д-р Марусі Бек,фундаторки літературних нагород СФУЖО та відомої громадської діячки, ред. Івана Кедрина-Рудницького, почесного голови СУЖА і сеньйора українських журналістів та проф. П. Стерча з дружиною, голову філядельфійського Відділу УККА, як репрезентанта усіх українських громадських установ у Філядельфії.

З черги голова СУЖА ред. Ольга Кузьмович в короткому привітанні підкреслила велику і невдячну працю цілого ряду пань із Фінансової Комісії СФУЖО, які несуть тягар підготови та переведення цієї імпрези, склавши їм подяку на руки голови п-і Марії Харини.

Бенкетом і Балем проводив інж. Роман Швед — майстер церемонії, представлення репрезентанток української преси та їхніх ескортів перевели мґр Квітка Семанишин — майстер церемонії і інж. Роман Кнігницький. Align Різнокольоровий ланцюг молодих дівчат та їхніх товаришів розпочала Рома Касіян у народному вбранні — символічна репрезентантка підпільної преси, її в слід ішли краля Балю Преси 1978 року Лідія Фещенко-Чопівська, та обидві князівні Балю Преси 1978 року Наталка Ковалишин і Оксана Куровицька. Зворушливим для численних присутніх було прощальне слово кралі із минулого року Лідії Фещенко-Чопівської, в якому вона висловила свої почування і вдячність за честь, яка їй припала. Вона теж передала свої побажання вирізненим на черговий рік. Усі три першунки Балю Преси на 1979 рік одержали цінні подарунки з рук пань М. Харини і Хр. Кульчицької.

Під час балю, на якому було понад 300 учасників, відбулася також розграша мистецьких картин, що їх подарували на цю ціль українські мистці.

(Кінець)

ВАЛЬДГАЙМ СКЛИКАЄ...

(Закінчення зі стор. 1)

держанням дипломатичного персоналу всупереч важливим міжнародним договорам. Уряд Ірану вимагає сатисфакції за несправедливості та порушення прав людини, які, на його думку були доконані попереднім режимом. Міжнародна громадськість все більше затурбована небезпечним рівнем напруження між тими двома державами, що загрожує мирові і стабільності в тому районі і може мати катастрофічні наслідки для цілого світу. В моїй опінії, отже, теперішня криза становить поважну загрозу для міжнародного миру й безпеки. Тому, виконуючи мої обов'язки згідно з Хартією Об'єднаних Націй, я домагаюся негайного скликання Ради Безпеки з метою знайти мирну розв'язку цієї проблеми згідно з принципами справедливости та міжнародного права".

Спершу коментатори думали, що формальна надзвичайна сесія Ради Безпеки відбудеться у понеділок, 26-го листопада, але в той день були неформальні наради, а публічна офіційна сесія мала розпочатися у вівторок, 27-го листопада по полудні.

У НЮ ЙОРКУ В УІА ВІДБУДЕТЬСЯ ПОКАЗ СУЧАСНОЇ МОДИ

Ню Йорк, Н. Й. — Нюйоркський Відділ Фонду Катедри Українознавства інформує громадянство, що в суботу, 1-го грудня ц. р., о год. 7-ій вечора і в неділю, 2-го грудня о год. 3:30 по полудні, в приміщеннях Українського Інституту Америки, при 2-ій Схід 79 вулиця відбудеться показ сучасної моди проєкту пані Евгенії Тріски, яка є ініціятором цієї імпрези.

Проєкти моделюватимуть: Патриція Апонте, Ляриса Крупа, Тамара Петришин, Лада Ліщинська, Камілія Смородська та Ільона Сочинська. Пані Ляриса Кукрицька буде аранжером цієї імпрези.

Увесь дохід призначено на фонд УНІГУ.

„ВОЛОШКИ" ВИСТУПЛЯТЬ В ТОРОНТО І РОЧЕСТЕРІ

Торонто/Рочестер. — Танцювальний ансамбль „Волошки" з Філядельфії, Па., під мистецьким керівництвом Зої Граур-Корсун виступить у Торонто в суботу, 1-го грудня ц. р., о год. 7:30 веч. у Вест Секондарі Скул при 330 Ландсдовн евеню і в Рочестері, Н. Й. у неділю, 2-го грудня о год. 3-ій по полудні в залі Істрідж Гайскул при 2300 Рідж ровд Іст. Квитки можна набувати у відомих українських крамницях і кредитівках.

Заслужена працівничка

У щоденнику „Свобода" Ч.162 від дня 20-го липня 1979 року, був поміщений допис під заголовком „Українців відзначено Орденом Канади". Цей допис, як було зазначено, переслав КУК з Вінніпеґу, подаючи прізвища українців, які були відзначені. На превеликий жаль, не подано прізвища визначної нашої працівнички, як в українських так і неукраїнських, канадських організацій, п-і Лідії Гладишевської.

Пані Лідія Гладишевська працювала і працює у різних ділянках, виказуючи свою вмілість та при тому задержуючи свою скромність. Вона здобула собі велику популярність і повагу не тільки в своїй громаді, але й серед не-українців. Пані Лідія поширювала і поширює знання української культури, не лиш серед нашого молодого покоління, але й чужинецького, як і взагалі серед загалу. Вона є культурним координатором та підвищила рівень навчання в школах, де вивчають мови. Пані Ліда Гладишевська є президентом Альбертської Ради Народного Мистецтва і членом Управи Канадської Ради (Н М). Вона була рушійною силою Альбертського народного Комітету, який координував виступи мистецьких груп Альберти в 1976 році Олімпійських Ігрищ і в 1978 році Ігрищ Коммонвелту. Пані Лідія дала цінний вклад праці для Канадської Ради Громадянства, будучи її активною членкою і головою. Вона є членом-основником Калґарського Товариства Допомоги Еміґрантам і членом Альбертської Ради Спадщини. Була творцем і організатором так зв. „Мовного Банку" в Калґарі, де користується 34-ма мовами. Цей Банк є джерелом для перекладів і пояснень у випадках де англійська мова не є знана. Пані Лідія Гладишевська також відповідальна за встановлення спеціяльної служби для шпиталів, поліції, летовища, конвенцій та інших. Спокійна і компетентна, обдарована прикметами, незвичайно доброго серця і непересічної скромности, постійно працюючи в тіні, п-і Лідія Гладишевська виявила видатний вплив на життьову якість у Південній Альберті та високо поставила престиж українців.

Пані лідія Гладишевська є дружиною д-ра Мирослава Гладишевського, довголітнього предсідника 500 Відділу УНСоюзу в Калґарі, та вже третій рік під ряд голови місцевого Відділу КУК. Вона походить із старої патріотичної священичої родини, високозаслуженої для нашої Церкви і народу. Її батько, о. крилошанин проф. Василь Чопей, довголітній викладач релігії в гімназії в Городку біля Львова, кол. Поручник УГА, високозаслужений старшина нашої Армії, який проміняв меч на хрест, основоположник і довголітній голова Станиці кол. вояків УГА в Едмонтоні, мабуть одинокої в діяспорі нашого поселення. Мати пані Лідії — Олена з Лежогубських, знаної нашої родини в Західній Україні. Вони виховали своїх донечок, Ліду і Ірену замужню за лікарем д-ром Вареницею, у високопатріотичному дусі і побожності. ПаніВарениця працює теж зі своєю родиною в наших церковних і суспільно-громадських організаціях Едмонтону.

Подружжя Гладишевських має четверо дітей, найстаршу доню Ірцю, бакалавра стислих наук і домашньої економії, яка працює як директор дієтичного харчування в одному із шпиталів в Торонто, сина Андрія, бакалавра стислих наук і права, який практикує в адвокатській фірмі в Едмонтоні та дві донечки, старшу Лідзю і молодшу Христю. Вони обидві студіюють в університеті в Калґарі та працюють в наших організаціях.

За дуже відвічальну і солідну працю, п-і Ліду Гладишевську нагороджено Медалею Королеви в 25-ліття коронації королеви Єлисавети II, а теж Уряд Альберти нагородив її Почесною Грамотою, включно із Медалею.

Михайло Ковальський
Основоположник та довголітній секретар 500-го Відділу УНС

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДМИТРО ПОПАДЮК, член УНС Відд. 8 Т-ва Подільська Січ в Йонкерс, Н. Й., помер 30 вересня 1979 р. на 84-му р. життя. Нар. 1895 р. в Західній Україні; членом УНС став у 1934 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина і доньку та п'ять внуків а також брата Михайла в Україні. Похорон відбувся 3 жовтня 1979 р. на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерс, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Кульчицька, секр.

АННА ЛЕВИЦЬКА, членка УНС Відд. 163 Т-ва Єдність у Філядельфії, Па., померла 9 вересня 1979 р. на 74-му р. життя. Нар. 1904 р. в Глиняних, Україна; членкою УНС стала 1943 р. Залишила у смутку синів: Михайла, Миколая, Івана і Ярослава та 8-ох внуків. Похорон відбувся 13 вересня 1979 р. на цвинтарі Вудлендс, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Теодор Дуда, секр.

МАРІЯ БАВМ, членка УНС Відд. 63 у Форд Сіті, Па., померла 26 вересня 1979 р. на 62-му р. життя. Нар. 1917 р. у Форд Сіті, Па.; членкою УНС стала у 1940 р. Залишила у смутку чоловіка Рассела і сина Григорія. Похорон відбувся 29 вересня 1979 р. на цвинтарі Форд Сіті, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

ПЕТРО ВОХ, член УНС Відд. 170 Т-ва Українська Січ в Джерзі Сіті, помер 26 вересня 1979 р. на 57-му р. життя. Нар. 1922 р. в Гиновичі, Бережанщина, Україна; членом УНС став 1948 р. Залишив у смутку дружину Емілію, маму Параскевію, братів Михайла і Дмитра з родинами. Похорон відбувся 29 вересня 1979 р. на цвинтарі св. Андрія в Саут Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Галина Гаврилюк, секр.

МАРІЯ ГРАННИК, членка УНС Відд. 464 ім. Лесі Українки в Ошаві, померла 27-го вересня 1979 р. на 79-му р. життя. Нар. 1899 р. в Україні; членкою УНС стала 1950 р. Залишила у смутку синів Івана і Миколу, 4 внуків, 5 правнуків та сестру. Похорон відбувся 1 жовтня 1979 р. на цвинтарі Юніон в Ошаві, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!
Нік Хомин, секр.

ГЕЛЕНА ВОЙТОВИЧ, членка УНС Відд. 390 ім. Івана Франка в Брістоль, Конн., померла 29 вересня 1979 р. на 81-му р. життя. Нар. 1895 р. в Україні; членкою УНС стала в 1947 р. Залишила у смутку дочку Анну та синів: Стефана і Павла. Похорон відбувся 2 жовтня 1979 р. на цвинтарі Всіх Святих в Норт Гейвен, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Бугрин, секр.

АГАФІЯ ГЛАДКА, членка УНС Відд. 414 ім. през. Волошина в Ню Гейвен, померла 1 жовтня на 81-му р. життя. Нар. 1898 р. в Києві; членкою УНС стала 1954 р. Залишила у смутку сина Олександра, дочку Марію, 5 внуків і 2 правнуків та близьку і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
І Телюк, секр.

АРСЕНЕЙ РИБЧИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 354 Т-ва „Згода" в Омага, Небр., помер 2 жовтня 1979 р. на 80-му р. життя. Нар. 1898 р. в Заславію на Україні; членом УНС став у 1960 р. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана в Омага.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Війтик, секр.

МИКОЛА РОМАНИШИН, член УНС Відд. 8 Т-ва Подільська Січ в Йонкерс, Н. Й., помер 3 жовтня 1979 р. на 69-му р. життя. Нар. 1910 р. в Пенсильвенії, ЗСА; членом УНС став у 1935 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Йосифа, внука Марка, брата Михайла, сестри Олену і Марію в Америці та сестру Катерину в Україні і близьку та дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся 6 жовтня ц. р. на цвинтарі св. Йосифа в Йонкерс, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Кульчицька, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 9-го ГРУДНЯ 1979 р.

ФІНІКСВІЛЛ, Па. Річні збори 321-го Відділу Б-ва св. Петра і Павла, о год. 1-ій по пол., в церковній залі. Просимо всіх членів прибути на збори, як також при цій нагоді вирівняти чл. вкладки. На порядку: річні звіти та вибір урядовців Відділу на 1980 рік. — І. Підгайний, предс., М. Лісовський, кас., Д. Чух, секр.

● РОЗШУКИ ●

Допоможіть знайти кревних — РОДИНА БЕГУНЯК зі с. Повіче, близько Горлиць, Польща. Прошу писати до: MRS. H. SMITH 8024 11th Avenue N.E. Seattle, Wa. 98115